

2025.03.30. Oberwart zweisprachig

Köszöntés/Gruß:

Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz. (Zsid 13,8) Kegyelem nekünk és békesség, Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Jesus Christus gestern und heute und derselbe auch in Ewigkeit. (Hebr 13, 8) Gnade sei mit euch und Friede von Gott, unserm Vater, und dem Herrn Jesus Christus!

Lesung/alapige: Lk 20,1-8

Történt az egyik napon, amikor a templomban tanította a népet, és hirdette az evangéliumot, hogy odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt, **2** és megkérdezték tőle: Mondd meg nekünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat?

3 Ő pedig így válaszolt nekik: Én is kérdezek tőletek valamit, mondjátok meg nekem:

4 Vajon János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? **5** Ők pedig így tanakodtak egymás között: Ha azt mondjuk, mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki?

6 Ha pedig azt mondjuk, emberektől, az egész nép megkövez minket, mert meg van győződve arról, hogy János próféta volt. **7** Ezért azt felelték neki, hogy nem tudják, honnan való. **8** Erre Jézus így szólt hozzájuk: Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.

Und es geschah an einem der Tage, als er das Volk im Tempel lehrte und das Evangelium verkündigte, da kamen die Hohen Priester und Schriftgelehrten mit den Ältesten zu ihm **2** und sagten: Sag uns, aus welcher Vollmacht du das tust oder wer dich dazu bevollmächtigt hat. **3** Er antwortete ihnen: Auch ich will euch eine Frage stellen; sagt mir: **4** Die Taufe des Johannes - stammte sie vom Himmel oder von Menschen? **5** Sie aber berieten sich und sagten zueinander: Sagen wir, vom Himmel, so wird er sagen: Warum habt ihr ihm dann nicht geglaubt? **6** Sagen wir, von Menschen, so wird das ganze Volk uns steinigen, denn es ist überzeugt, dass Johannes ein Prophet war. **7** Und sie

antworteten, sie wüssten nicht woher. 8Da sagte Jesus zu ihnen: Dann sage auch ich euch nicht, aus welcher Vollmacht ich dies tue.

Alapige/Predigttext: Lk 20, 1-4,7-8 :

Történt az egyik napon, amikor a templomban tanította a népet, és hirdette az evangéliumot, hogy odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt,

2 és megkérdezték tőle: Mondd meg nekünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat? 3 Ő pedig így válaszolt nekik: Én is kérdezek tőletek valamit, mondjátok meg nekem:

4 Vajon János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? Ezért azt felelték neki, hogy nem tudják, honnan való. 8Erre Jézus így szólt hozzájuk: Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.

A felolvasott igeszakaszban a főpapok és az írástudók kérdőre vonják Jézust, hogy milyen hatalommal cselekszik. Az ezt megelőző részben a templom megtisztításáról esik szó, amikor Jézus kiűzte az árusokat a templomból, mert az imádság házát rablók barlangjává tették, majd ezután naponként tanított a templomban. Jézus a számára feltett kérdésekre mindig nagy türelemmel és isteni bölcsességgel válaszolt, pedig ezek a kérdések sokszor ravasz kérdések voltak, szinte csapdát akartak neki állítani ezekkel. A kérdéseket a főpapok, az írástudók és a vének, vagyis Izráel vallásos és társadalmi elitje teszi fel neki. Jézus ellen vádat akartak emelni, és a saját szavait akarták ellene felhasználni.

Ma is találkozunk ezzel a jelenséggel a világban, ugyanakkor ez mindig is jelen volt és van. Jézus isteni bölcsességét és igazságát, jóságát mindig voltak, akik megkérdőjelezték, akik azzal szembe akartak menni, érvényesítve a saját igazságukat és hatalmukat. Az emberi önzés és kapzsiság nem ismer határokat. Mindig vannak olyanok, akik befolyásolni akarják a tömegeket, áligazságokat és álbölcsességeket hirdetve, és közben megpróbálják az emberek figyelmét elfordítani az egyetlen, örök igazságról, amely az embert a megváltottság és a hit útjára vezeti el.

Amikor Jézust az ő hatalmáról kérdezik, akkor az Istennel való kapcsolatára kíváncsiak, Jézus isteni fiúsága érdekli őket, mert ez alapján lehet felette ítéletet hozni. De Jézus itt nem válaszol direkt módon, mert annak még nem jött el az ideje, hogy felfedje az ő valódi kilétét. Neki

mindenre van hatalma, és őt maga az Atya fogja igazolni. Akik vele állnak szemben, akik benne kételkednek, azok Istennel állnak szemben, és az Ő országának eljövetelét akarják akadályozni. Isten országa pedig ott jön el, ahol elfogadják Jézus Krisztust.

Jézus befogadásával az ember már megéli az Isten országát, „mert az Isten országa közöttetek van!”, hangzik Jézus szava korábban az evangéliumban (17,21). Az embernek el kell gördítenie minden akadályt, amely az útjában áll ennek, annak érdekében, hogy az Istentől kapott igazi örömet meg tudja tapasztalni. A világ pedig számtalan alkalommal gördít elénk akadályokat, amelyeknek az a célja, hogy megkérdőjelezzük Isten hatalmát. Legyünk erre figyelmesek, és bízunk Istenünkben szüntelenül.

Jézus földi munkáját János készítette elő, ahogyan azt a próféták hirdették, János már vallást tett Jézus hatalmáról, ezért utal itt is János keresztségére válaszában a főpapoknak. Jézusban új élet tud elkezdődni, és erre szüntelenül ad lehetőséget az ember számára. János vízzel keresztelt, majd Jézus a Lélekkel keresztel, vagyis az új teremtés Benne kezdődik el. Az ő hatalma azt jelenti, hogy megnyílt az ég, és a Szentlélek már új szívet tud teremteni Általa az emberekben. Jézus jelenléte életet megújító erő és hatalom. Ezért mondja Pál apostol is: „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” (2Kor 5,17) Így működik ez a hatalom, amelyre utal Jézus, amelyikkel Ő cselekszik.

Ez a jézusi hatalom jelen van közöttünk azóta is, és nekünk válaszolnunk kell rá. Nem szavakkal, hanem ennek elfogadásával és az életünk átadásával. Jézus mondja: „Én vagyok az ajtó” – rajta keresztül jut be az ember az Isten országába. Általa születik újjá az, aki mindezt elfogadja. Krisztusban kapunk mindannyian új életet. Ne hagyjuk, hogy a sok kételkedő hang elbizonytalanítson és félrevezessen minket. Az Ő valóságát, szeretetét, irgalmát soha ne kérdőjelezzük meg, mert nekünk azt csak el kell fogadnunk, és mindenre választ kapunk az életünkben. Keressük először az Ő országát és igazságát, és mindez ráadásként megadatik nekünk. Ámen.

Predigttext: Lk 20, 1-4, 7-8 Und es geschah an einem der Tage, als er das Volk im Tempel lehrte und das Evangelium verkündigte, da kamen die Hohen Priester und Schriftgelehrten mit den Ältesten zu ihm und sagten: Sag uns, aus welcher Vollmacht du das tust oder wer dich dazu bevollmächtigt hat. Er antwortete ihnen: Auch ich will euch eine Frage stellen; sagt mir: Die Taufe des Johannes - stammte sie vom Himmel oder von Menschen?

Und sie antworteten, sie wüssten nicht woher. »Da sagte Jesus zu ihnen: Dann sage auch ich euch nicht, aus welcher Vollmacht ich dies tue.

In dem gelesenen Bibeltext befragen die Hohepriester und Schriftgelehrten Jesus nach der Autorität, aufgrund der er handelt. Der vorhergehende Abschnitt befasst sich mit der Reinigung des Tempels, als Jesus die Händler aus dem Tempel vertrieb, weil sie das Haus des Gebets in eine Räuberhöhle verwandelt hatten, und anschließend täglich im Tempel lehrte. Jesus beantwortete die ihm gestellten Fragen stets mit großer Geduld und göttlicher Weisheit, auch wenn es sich dabei oft um listige Fragen handelte, fast so, als ob sie ihm eine Falle stellen wollten. Die Fragen werden von den Hohepriestern, Schriftgelehrten und Ältesten gestellt, der religiösen und gesellschaftlichen Elite Israels. Sie wollten Jesus anklagen und seine eigenen Worte gegen ihn verwenden.

Dieses Phänomen begegnet uns in der heutigen Welt immer noch, doch gleichzeitig war und ist es schon immer vorhanden. Es gab immer Menschen, die die göttliche Weisheit, Wahrheit und Güte Jesu in Frage stellten und sich dagegen stellen wollten, indem sie ihre eigene Wahrheit und Macht geltend machten. Menschlicher Egoismus und Gier kennen keine Grenzen. Es gibt immer wieder Menschen, die die Massen durch Verbreitung falscher Wahrheiten und falscher Weisheiten beeinflussen wollen und dabei versuchen, die Aufmerksamkeit der Menschen von der einen, ewigen Wahrheit abzulenken, die den Menschen auf den Weg der Erlösung und des Glaubens führt.

Wenn sie Jesus nach seiner Macht fragen, sind sie neugierig auf seine Beziehung zu Gott. Sie sind an der Göttlichkeit Jesu interessiert, weil sie ihn auf dieser Grundlage beurteilen können. Doch Jesus antwortet hier nicht direkt, denn für ihn ist die Zeit noch nicht gekommen, seine wahre Identität zu offenbaren. Er hat Macht über alle Dinge, und der Vater selbst wird ihn rechtfertigen. Diejenigen, die sich ihm widersetzen, diejenigen, die an ihm zweifeln, widersetzen sich Gott und wollen das Kommen seines Reiches verhindern. Und das Reich Gottes kommt dort, wo Jesus Christus angenommen wird.

Durch die Annahme Jesu erlebt der Mensch bereits das Reich Gottes, „denn Gottes Reich ist schon jetzt da - mitten unter euch!“, sagt Jesus zuvor im Evangelium (17,21). Der Mensch muss alle Hindernisse überwinden, die ihm im Weg stehen, um die wahre Freude zu erfahren, die von Gott kommt. Und die Welt legt uns unzählige Male Steine in den Weg, deren Zweck

es ist, uns an der Macht Gottes zweifeln zu lassen. Lasst uns darauf achten und stets auf unseren Gott vertrauen.

Johannes der Täufer bereitete das irdische Werk Jesu vor, wie es die Propheten angekündigt hatten. Johannes hatte bereits die Macht Jesu bekannt, weshalb er sich in seiner Antwort an die Hohepriester hier auf die Taufe des Johannes bezieht. In Jesus kann ein neues Leben beginnen und er gibt den Menschen ständig die Möglichkeit dazu. Johannes taufte mit Wasser, dann tauft Jesus mit dem Geist, was bedeutet, dass die neue Schöpfung in ihm beginnt. Seine Macht bedeutet, dass sich der Himmel geöffnet hat und der Heilige Geist nun durch ihn ein neues Herz in den Menschen erschaffen kann. Die Gegenwart Jesu ist eine lebenserneuernde Kraft und Macht. Deshalb sagt der Apostel Paulus: „Darum: Ist jemand in Christus, so ist er eine neue Schöpfung; das Alte ist vergangen, siehe, es ist alles neu geworden.“ (2 Kor 5,17) So wirkt diese Kraft, auf die Jesus verweist, mit der er handelt.

Diese Kraft Jesu ist seitdem unter uns gegenwärtig und wir müssen darauf reagieren. Nicht mit Worten, sondern indem wir es akzeptieren und unser Leben aufgeben. Jesus sagt: „Ich bin die Tür“ – durch ihn gelangt man in das Reich Gottes. Wer dies alles annimmt, wird dadurch neu geboren. In Christus erhalten wir alle neues Leben. Lassen wir uns von den vielen skeptischen Stimmen nicht abschrecken und in die Irre führen. Stellen wir niemals seine Realität, Liebe und Barmherzigkeit in Frage, denn wir müssen sie nur akzeptieren, und dann erhalten wir Antworten auf alle Fragen in unserem Leben. Lasst uns zuerst nach seinem Königreich und seiner Gerechtigkeit streben, und all diese Dinge werden uns als Bonus gegeben. Amen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Gottes reichen Segen wünschend,

PfrIn. Dr. Lucski Márta (PRTA)